

Η ΤΥΧΗ ΤΩΝ ΚΙΝΗΤΩΝ ΕΥΡΗΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΑΝΑΣΚΑΦΗΣ

Συντήρηση και καταγραφή

Τα αρχαία ευρήματα, όταν έρχονται στο φως, τις περισσότερες φορές

είναι σπασμένα και γεμάτα χώμα. Η συντήρησή τους είναι καθήκον των συντηρητών και πρέπει να είναι άμεση, προκειμένου να περιοριστεί η φθορά τους και να διατηρηθούν σε καλή κατάσταση για μεγάλο χρονικό διάστημα. Κάθε ύλη χρειάζεται διαφορετική μεταχείριση. Υπάρχουν ειδικευμένοι συντηρητές για τα κεραμικά ή μεταλλικά αντικείμενα, όπως και για το ξύλο, το ύφασμα, τα οστά. Τα διάφορα

ευρήματα κατά τη συντήρησή τους καθαρίζονται, στερεώνονται, συναρμολογούνται, συγκολλώνται ή συμπληρώνονται, ανάλογα με τις ανάγκες που προκύπτουν. Ο καθαρισμός επιτυγχάνεται είτε με νυστέρια, πινέλα, μικροτροχούς είτε με χημικές μεθόδους.

Μετά τη συντήρηση ακολουθεί η καταγραφή των αντικειμένων από τους αρχαιολόγους. Τα αρχαία ευρήματα μελετώνται ξανά, προκειμένου να

προετοιμαστεί η τελική δημοσίευση, η ολοκλήρωση της ανασκαφής. Σε ειδικούς καταλόγους τηρείται αρχείο των ευρημάτων όπου αναφέρεται το είδος, το υλικό, οι διαστάσεις, το χρώμα, η πιθανή χρήση η χρονολόγηση και αναλυτική περιγραφή κάθε

αντικειμένου. Στη συνέχεια, με απλωμένα σε ένα γραφείο τα ημερολόγια, την ανασκαφική έκθεση, τις φωτογραφίες, τα σχέδια και τα διάφορα δελτία, προχωρεί ο ερευνητής στην τελική σύνθεση η οποία θα οδηγήσει στην προσέγγιση, κατανόηση και ερμηνεία του παρελθόντος. Δεν φτάνουν όμως αυτά. Η βιβλιογραφία που πρέπει να καλυφθεί για κάθε τι σχετικό και παράλληλο με τα ευρήματα της ανασκαφής απαιτεί τεράστιο μόχθο, καθώς

κάθε νέο εύρημα πρέπει να ενταχθεί στα μέχρι τότε δεδομένα. Η δυσκολία της δημοσίευσης εκφράζεται στη ρήση του αμερικανού αρχαιολόγου Καρλ Μπλέγκεν (Carl William Blegen) «η δημοσίευση είναι η κατάρα των θεών για τη χαρά της ανασκαφής». Να τονιστεί ότι τα μη δημοσιευμένα ευρήματα δεν παραλλάσσουν πολύ από τα όποια προϊόντα αρχαιοκαπηλίας, καθώς αγνοούμε βασικά στοιχεία της ζωής και της ιστορίας που αντιπροσωπεύουν.